

נזכר את חללי השבת השחרה תשפ"ד ונאמץ אל לבנו את החיים | מכון שיטים

יזכור עם ישראל את בניו ובנותיו, הנאמנים והאמיצים, אנשי העבודה והשלום, קרבנות טבח השבת השחרה תשפ"ד.

נזכר את הנרצחות והנרצחים בפית, בשדה ובדרך, בשטחי הנגב המערבי, שנפרצו ונקבשו בידי אויב אכזר וחסר רחמים. את האם האוחזת בשארית פוחותיה בידית דלת הברזל לגונן על משפחתה מפני המזיד שמנגד. את האב המשליך ילדיו מחלון ביתם הבוער ומזנק אחריהם וסופג בגופו את קליעי העופרת. את הרעים הרוקדים לאור השחר והנה הם נמלטים בשדה מפני המרצחים ומפלט אין.

נזכר את אמיצי הלב שנתלצו להגנה. את הלוחמות והלוחמים בכחות הבוננות, שקדמו פני אויב בנשקם הדל והשליכו נפשם מנגד. את החילות והחילים במצבי הגדר, שלחמו בעז, מעטים מול רבים, ונפלו חלל. את אנשי פוחות הבטחון וההצלה ואת האזרחים, שחשו מרחבי הארץ לעזרת אחיהם המתקפים וכרעו בשדה הקטל.

נזכר את פל יושבי הספר, את האזרח והחיל, את הגר והתושב והאזרח, שגנופם היו לנו לגבול. יהיו חללי השבת השחרה חתומים בלב ישראל לדור דור.

נאמץ אל לבנו את החיים, שורדי התפת ונצולי מעשי הוועה. את החטופות והחטופים הכלואים עדין במרתפי עזה. את הקשיש והצעיר, החילת והחיל, התינוק והפעוט, האם והאב. הנה נשואות עיניהם אלינו, ואל דמי לנו עדי ישובו לגבולם.

נאמץ אל לבנו את היגדות והילדים שגדלו בצל הר געש ונקלעו לתפת המתפרצת. את הפצועות והפצועים בגוף ובנפש. את החרדים לשלום יקיריהם החטופים. את היתומות והיתומים, האלמנות והאלמנים, וכל למודי השכול. את פליטי החרב, קהלות ישראל על אלפיהן, שאלצו לגלות מבתיהם ואין איש יודע אימתו יוכלו לשוב. אל ישקט ואל ינחם ואל יפוג האבל עד ישוב ישראל ונאל אדמתו השדודה, וישב עליה לבטח ובשלום לדור דור.

* נכתב בהשראת נוסחי "זכור" קודמים מאת ברל כצנלסון לנופלי תל חי, אבא קובנר לקורבנות השואה, אהוביה מלכין ואהרון זאב לחללי מערכות ישראל.